

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
Martinou Rýznarovou ve věci

žalobce: T. P.
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Pospíšilem
sídlem Okružní 10, 789 85 Mohelnice

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 9. 2025, č. j. X, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce navrhl přezkoumání rozhodnutí žalované, citovaného v záhlaví, kterým žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí č. j. X, jímž zamítla žalobci žádost o invalidní důchod, protože podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPSZ“) pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 60 % a od 26. 5. 2025 o 40 %. Žalobce však nezískal v rozhodném období potřebnou dobu pojištění.
2. Žalobce v žalobě namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Vadou řízení bylo porušení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), protože žalovaná neseznámila žalobce s podklady rozhodnutí a nedala mu možnost se k nim vyjádřit. Pracovní schopnost žalobce nedosahuje 50 % a odpovídá dlouhodobě druhému stupni invalidity. Proto navrhl k důkazu znalecký posudek, který určí pokles jeho pracovní schopnosti a odpoví na otázku, jak je

možné, že při nezměněném zdravotním stavu, který se podle lékařských zpráv od roku 2018 nijak nezlepšil, žalovaná konstatovala zlepšení zdravotního stavu žalobce o 20 %. Tento závěr v rozporu se zdravotnickou dokumentací. Vadou řízení bylo, že si žalovaná nevyžádala zprávu psychiatra a nezjistila dostatečně pečlivě a komplexně zdravotní stav žalobce.

3. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** odkázala na relevantní právní úpravu, předchozí správní řízení a napadené rozhodnutí. Žalovaná považovala posudkové řízení za objektivní. Nebyla zde žádná vada řízení. Podle § 85a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) se ve věcech důchodového pojištění nepoužije v řízení ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí. Důvodná není ani výtku, že si žalovaná nevyžádala zprávu psychiatra, neboť žalobce byl vyzván k doložení všech rozhodných lékařských nálezů. Žalovaná navrhla vypracování posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“ nebo „PK MPSV“) podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.
4. Soud **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 4. 9. 2025.
5. Žalovaná **napadené rozhodnutí** odůvodnila tím, že podle posudku o invaliditě z 25. 8. 2025 byl žalobce invalidní od 16. 7. 2020 do 25. 5. 2025 ve druhém stupni s poklesem pracovní schopnosti o 60 % a od 26. 5. 2025 v prvním stupni s poklesem pracovní schopnosti o 40 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce bylo zdravotní postižení podle kapitoly XI (postižení trávicí soustavy) oddílu C (postižení tenkého střeva a kolorekta) položky 4b (idiopatické střevní záněty, Crohnova nemoc, idiopatická proktokolitida, středně těžké formy, časté průjmy, značné odchylky v laboratorních nálezech, výrazné změny endoskopické, rentgenové, radionuklidové, se značným snížením celkové výkonnosti) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). U žalobce nejde o těžké funkční postižení, protože nejsou naplněna posudková kritéria kapitoly XI oddílu C položky 4c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. V lékařských nálezech není uvedeno, že žalobce má střevní komplikace, abscesy, píštěle, stenózy nebo komplikace mimostřevní, kloubní, kožní, oční, ledvinové, nutriční (malnutrice), hepatobiliární, metabolické, osteopatii, anémii nebo těžké snížení celkové výkonnosti.
6. Žalobce získal z posledních 10 let před vznikem invalidity pouze 2 roky a 202 dnů pojištění namísto potřebných pěti let a po vzniku invalidity žalobce získal dobu pojištění pouze 3 roky a 31 dnů. Žalobce se nestal invalidním následkem pracovního úrazu a nedosáhl důchodového věku.
7. Soud vyžádal k důkazu **posudek PK MPSV v Ostravě**. Podle tohoto posudku ze 14. 11. 2025 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 4. 9. 2025 bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XI oddílu C položce 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, s mírou poklesu pracovní schopnosti o 60 % od 16. 7. 2020 do 25. 5. 2025 a o 40 %

od 26. 5. 2025 s přihlédnutím k věku žalobce, jeho dělnické profesi, dalším zdravotním postižením a probíhající efektívní terapii. Z doložené zdravotnické dokumentace jednoznačně vyplynula efektivní biologická léčba se zlepšením stavu klinického, laboratorního, endoskopického a jde velmi hraničně o středně těžké funkční postižení. Jednoznačně nejsou naplněna posudková kritéria pro hodnocení podle kapitoly XI oddílu C položky 4c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Již při kontrolní lékařské prohlídce 29. 11. 2022 byla doložena stabilizace stavu a došlo k posudkovému nadhodnocení jednoznačně ve prospěch žalobce. Míra 40 % je maximálně možným hodnocením dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na pokles pracovní schopnosti při jednoznačně doložené remisi onemocnění při zavedené léčbě, kdy podmínkou jejího pokračování je účinnost léčby.

8. **Žalobce v podání** z 9. 12. 2025 namítl, že posudek posudkové komise v Ostravě je neúplný a nehodnotil funkční dopad onemocnění v souladu s vyhláškou o posuzování invalidity. Posudek nezohlednil imperativní nucení na stoličce, průjemy, kloubní obtíže, perianální bolestivost, psychické potíže, které prokazuje zdravotnická dokumentace, a nehodnotil skutečné funkční dopady onemocnění. Posudek nezohlednil nutnost trvalé léčby, dlouhodobý charakter onemocnění, jeho celkový průběh, četnost komplikací, potřebu biologické léčby, výpadky pracovní schopnosti, riziko relapsů a nutnost kontrol, hospitalizací a vyšetření. Posudek nezohlednil další nemoci žalobce. Závěr posudkové komise, že artrotické postižení nosných kloubů nemá dopad na pracovní schopnost, je medicínsky nesprávné, posudkově neudržitelné zejména pro dělnickou profesi žalobce (automechanik) a v rozporu s tím, že degenerativní artróza druhého stupně nosných kloubů má prokazatelný dopad na fyzickou práci. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity posudek měl hodnotit postižení kumulativně. Posudek nezohlednil úzkosti, paniky, poruchu přizpůsobení, zvýšení medikace a zásadní zhoršení stavu žalobce. Posudek nezohlednil, že práce automechanika je fyzicky těžká, špinavá, v nepříznivých polohách, s nemožností kdykoliv odejít na toaletu a s nutností pohybu, klečení, ohýbání a manipulace s těžkými předměty. Posudek nehodnotí možnost rekvalifikace, fyzické limity a imperativní nucení. Onemocnění žalobce odpovídá těžkému postižení. Popis onemocnění žalobce v posudku je v rozporu s podřazením nemoci pod vybrané ustanovení vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek není přesvědčivý a logický. Praktický lékař a internista jako členové posudkové komise nemohli dostatečně odborně posoudit onemocnění žalobce. Žalobce k důkazu přiložil zprávu psychiatra a zprávy nemocnice v Šumperku.
9. Žalobce **při jednání soudu** popsal své obtíže a zdůraznil, že posudková komise v Ostravě nezohlednila jeho psychické potíže, neměla odbornost k jejich posouzení ani k posouzení Crohnovy choroby a nechtěla zprávu psychiatra, kterou k jednání komise donesl. Posudková komise nezohlednila individuální potíže žalobce a skutečnost, že trpí defekací v důsledku Crohnovy choroby, je výrazně omezen nejen v pracovní schopnosti, ale i v osobním životě a musí dodržovat přísnou hygienu v důsledku hlavního onemocnění. Posudková komise vytýká žalobci, že přibral, ale žalobce je rád, protože předtím skončil na jednotce intenzivní péče a na umělé výživě. Žalobce se po probuzení každý den 1-1,5 hodiny rozhýbává a má postižený celý trávicí trakt od jícnu až po konečník. Podle lékařských zpráv a lékařů má údajně žalobce sliznice pěkné, ale nemoc trvá. Žalobce nechodí k lékařům s každým kýchnutím, stále musí „řešit“ stravu a žije s bolestmi. Psychiatr žalobci zprávy nedával, ale žalobce je může doložit, léčí se od roku 2017. Posudková komise vycházela dle svého sdělení ze zpráv z roku 2019.

10. **Žalobce v podání** z 9. 1. 2026 připomněl, že podle zprávy psychiatra se léčí od roku 2016 pro úzkostně depresivní poruchu, užívá medikaci a z psychiatrického hlediska je jeho stav bez perspektivy trvalé úpravy. Dle zprávy gastroenterologa je sice Crohnova nemoc nyní v remisi, což ale neznamená vyléčení, ale pouze zklidnění díky léčbě. Další zdravotní komplikací Crohnovy nemoci je polyartralgie, jak popisuje lékařská zpráva. Žalobce navrhl, aby členem posudkové komise při podání srovnávacího posudku byl gastroenterolog.
11. Vzhledem k námitkám žalobce soud vyžádal srovnávací posudek jiné posudkové komise.
12. **Posudková komise MPSV v Brně ve srovnávacím posudku** z 12. 3. 2026 dospěla ke stejnému závěru jako předchozí tři citované posudky o invaliditě. Posudková komise v Brně shledala posouzení žalobce jako vstřícné, protože zdravotní stav žalobce byl stabilizován již při kontrole 29. 12. 2022, kdy mu byla ponechána invalidita druhého stupně s vědomím posudkového nadhodnocení ve prospěch žalobce. Doložená zdravotnická dokumentace včetně nových zpráv byla posudkově hodnocena za přítomnosti odborného lékaře z oboru gastroenterologie. Žalobce byl při jednání posudkové komise vyšetřen. Pro stanovení vyššího poklesu pracovní schopnosti nebyly nalezeny objektivní důvody.
13. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
14. Rozhodnutí není **nepřezkoumatelné**. Žalovaná uvedla skutková zjištění i z čeho je učinila, vyvodila skutkové závěry a podřadila je pod vybrané právní normy; dále vypsala důvody rozhodnutí, a jak uvážila o pro věc zásadních a podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupovala při posuzování rozhodných skutečností, proč považuje právní závěry účastníků řízení za nesprávné a z jakých důvodů považoval pro věc zásadní argumentaci účastníků řízení za lichou. Žalovaná se vyjádřila i k námitkám žalobce (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 47/2003-130, č. j. 4 As 5/2003-52, č. j. 2 Azs 391/2004-62, a č. j. 7 As 28/2008-75).
15. Žalobce především nesouhlasil s tím, že **nebyl uznán jako invalidní pro invaliditu vyššího stupně**.
16. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
17. Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění *pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
18. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění *při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,*
 - a) *zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,*
 - b) *zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,*
 - c) *zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,*

- d) *schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,*
- e) *schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,*
- f) *v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*

19. V souzené věci byla především sporná otázka skutková, tj. zdravotního stavu žalobce a stupně jeho invalidity. Ve správním řízení byl posouzen zdravotní stav žalobce a jeho dopad na pracovní schopnost dvakrát a v soudním řízení správním byl stav žalobce posouzen PK MPSV v Ostravě dvakrát a poté opakovaně PK MPSV v Brně, celkem tedy čtyřikrát se stejným výsledkem.
20. Na soudu bylo, aby vyhodnotil z provedených důkazů, o který má své rozhodnutí opřít. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení existence a dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zák. č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především.
21. Správní soud tedy sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity, jejího stupně a data vzniku invalidity, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o nějž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, např. rozsudek ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012-24 a mnohé další, dostupné na www.nssoud.cz), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).
22. V závěru soudem provedeného dokazování nebyl spor o úplnosti podkladů pro posouzení zdravotního stavu žalobce. Posudková komise vypsala, ze kterých všech nálezů vycházela a lékařské zprávy, které byly součástí zdravotnické dokumentace, posudková komise v posudku zhodnotila. Žalobce nenamítal, že by v posudku chyběla některá konkrétní

lékařská zpráva z rozhodného období a věcné posouzení jejího obsahu. Soud se tedy zabýval dále otázkou, zda posudek PK MPSV obстоjí v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti.

23. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná osoba namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
24. Soud konstatuje, že posudky PK MPSV v Ostravě a PK MPSV v Brně, které byly podkladem vydání rozsudku, nárokům testu úplnosti, ve znění jeho doplnění, přesvědčivosti a správnosti dostaly. Obě posudkové komise shromáždily zdravotnickou dokumentaci žalobce v úplnosti a posoudily jeho zdravotní stav komplexně, soud ani nemá důvod pochybovat o úplnosti a správnosti stanovených diagnóz.
25. Podle kapitoly XI oddílu C položky 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity jsou zdravotním postižením idiopatické střevní záněty, Crohnova nemoc, idiopatická proktokolitida – středně těžké formy, časté průjmy, značné odchylky v laboratorních nálezech, výrazné změny endoskopické, rentgenové, radionuklidové, se značným snížením celkové výkonnosti. Pokles pracovní schopnosti u tohoto postižení je stanoven na 30-40 %.
26. Podle kapitoly XI oddílu C položky 4c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity jde o stejné zdravotní postižení – těžké formy, s komplikacemi střevními (abscesy, stenózy, píštěle), mimostřevními (kloubními, kožními, očními, hepatobiliárními, ledvinovými) a nutričními (malnutrice, metabolická osteopatie, anemie), těžké snížení celkové výkonnosti. Pokles pracovní schopnosti u tohoto postižení činí 60-70 %.
27. Podle obecných posudkových zásad ke kapitole XI při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti u organických a funkčních postižení gastrointestinálního traktu je rozhodující rozsah a tíže orgánových poruch, jejich dopad na celkový stav, výživu a celkovou výkonnost. Při úbytku hmotnosti a malnutrici se vychází z hmotnostního indexu BMI (body-mass index), hladiny krevních bílkovin (albuminy) a vlivu karence potravy na erytropoezu. Potravinové alergie způsobují pokles pracovní schopnosti jen tehdy, mají-li vliv na stav výživy a celkovou výkonnost.

28. Žalobce nepředložil žádnou lékařskou zprávu, která by zpochybnila zjištěný skutkový a právní stav ve věci poklesu jeho pracovní schopnosti a existence invalidity. Soud považuje za přesvědčivé posudkové zhodnocení oběma posudkovými komisemi, že u žalobce nebylo prokázáno závažnější postižení, a to i s ohledem na obsah lékařských zpráv, které jsou citované v posudku.
29. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění *za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.* Žalobce nedoložil lékařské zprávy, které by osvědčily posudkově významné zhoršení jeho zdravotního stavu.
30. Podle § 39 odst. 7 zákona o důchodovém pojištění *pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.* Žalobce nedoložil žádné lékařské zprávy, lékařský posudek pro pracovněprávní účely ani jiné důkazy o tom, že by nebyl schopen vykonávat dosavadní profesi, ani nebyl schopen rekvalifikace na jinou vhodnou výdělečnou činnost.
31. Žalobce nezpochybnil rozhodující příčinu jeho dlouhodobě nepříznivého stavu ani nepředložil důkazy, které by vnesly pochybnosti do zjištění hlavního onemocnění žalobce. Soud rozhodoval podle § 75 odst. 1 s. ř. s. o stavu žalobce do 4. 9. 2025. Zhoršení stavu po tomto datu lze přezkoumat po podání nové žádosti, pokud ho lze prokázat lékařskými zprávami.
32. Nedůvodná byla žalobní námitka porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Podle § 85a zákona č. 582/1991 Sb. v řízení ve věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí; zahájení řízení z moci úřední se účastníkům zpravidla neoznamuje (srov. rozsudek NSS č. j. 3 Ads 134/2015-53).
33. Soud shledal provedené dokazování v posuzované věci vzhledem k námitkám žalobce po vyhotovení srovnávacího posudku jako dostatečné a další posudek o invaliditě znalci nezadal, byl by nadbytečný.
34. Na získání potřebné doby pojištění se může žalobce informovat u žalované.
35. Závěrem soud shrnuje, že žalovaná v souladu se zákony zjistila skutkový stav, vybrala právní předpisy, pod které ho podřadila a vyvodila skutkové a právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
36. Úspěšná žalovaná a neúspěšný žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 23. dubna 2026

Martina Rýznarová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

samosoudkyně